

39/2005 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 11. ledna 2005,

kteou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání

Změna: [129/2010 Sb.](#)

Změna: [3/2016 Sb.](#)

Změna: [470/2017 Sb.](#)

Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví podle [§ 90 odst. 2 písm. d\) zákona č. 96/2004 Sb.](#), o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), a podle [§ 38 zákona č. 18/2004 Sb.](#), o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů ([zákon o uznávání odborné kvalifikace](#)), (dále jen "zákon"):

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje minimální požadavky na studijní programy, jejichž studiem se získává odborná způsobilost k výkonu nelékařského zdravotnického povolání;²⁾ tyto minimální požadavky jsou seznamem teoretických a praktických oblastí nezbytných pro výkon regulované činnosti.³⁾

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) akreditovaným studijním programem - akreditovaný studijní program uskutečňovaný vysokou školou,⁴⁾
- b) školním vzdělávacím programem - školní vzdělávací program, pro nějž je vydán rámcový vzdělávací program podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾ uskutečňovaný střední školou,⁶⁾
- c) akreditovaným vzdělávacím programem - akreditovaný vzdělávací program uskutečňovaný vyšší odbornou školou,
- d) vzdělávacím programem kurzu - vzdělávací program akreditovaného kvalifikačního kurzu uskutečňovaný podle zákona,⁷⁾
- e) specializačním programem - vzdělávací program specializačního vzdělávání uskutečňovaný podle zákona,⁸⁾
- f) standardní dobou studia - doba studia v programu při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích v případě programů podle písmene a),⁹⁾ školních rocích v případě programů podle písmen b) a c) nebo kalendářních rocích v případě programů podle písmen d) a e),
- g) celkovou standardní dobou studia - doba studia podle písmene f) potřebná k absolvování všech programů, kterými se získává odborná způsobilost k výkonu jednoho nelékařského zdravotnického povolání, pokud se tato způsobilost získává absolvováním více programů,
- h) studujícím - žák střední školy, student vyšší odborné školy, student vysoké školy, účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu nebo účastník specializačního vzdělávání,
- i) zdravotnickým přístrojem - přístroj, který je zdravotnickým prostředkem podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
- j) komunitní péčí - primární, integrovaná a preventivní péče o jednotlivce a skupiny osob ve vlastním sociálním prostředí včetně domácí zdravotní péče podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- k) správnou laboratorní praxí - postup v laboratoři, který odpovídá právním předpisům, normám ČSN, popřípadě normám CEN a ISO nebo standardům upravujícím činnosti zajišťované laboratořemi ve zdravotnických zařízeních, včetně dodržování programu zajišťování a zlepšování kvality; toto vymezení správné laboratorní praxe se nevztahuje na správnou laboratorní praxi v oblasti léčiv, která je upravena zvláštním právním předpisem.¹²⁾

§ 3

Minimální požadavky na programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání

(1) Odborná způsobilost k výkonu nelékařského zdravotnického povolání se získává absolvováním akreditovaného studijního programu, školního vzdělávacího programu, akreditovaného vzdělávacího programu, vzdělávacího programu kurzu nebo specializačního programu.

(2) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti, které umožní vykonávat činnosti stanovené zvláštním právním předpisem,¹³⁾ a znalosti a dovednosti

- a) v etice zdravotnického povolání v oboru,
- b) v administrativních činnostech ve zdravotnictví, zejména ve vedení dokumentace týkající se oboru, včetně elektronické podoby této dokumentace,
- c) v organizaci a řízení zdravotních služeb,
- d) v základech podpory a ochrany veřejného zdraví, včetně prevence nozokomiálních nákaz,
- e) v první pomoci a zajišťování zdravotní péče v mimořádných a krizových situacích,
- f) v právních souvislostech poskytování zdravotní péče v oboru,
- g) uvedené v [§ 4 až 41](#),
- h) v základech řízení kvality poskytovaných zdravotních služeb a v zajištění bezpečí pacientů u povolání uvedených v [§ 4 až 28](#),
- i) v komunikaci s pacientem a osobami jemu blízkými.

(3) Programy uvedené v [odstavci 1](#) obsahují teoretickou výuku a praktické vyučování¹⁴⁾ nebo praxi¹⁵⁾ (dále jen "praktické vyučování"). Teoretická výuka musí být vyvážená a koordinovaná s praktickým vyučováním tak, aby znalosti a dovednosti podle [odstavců 4 a 5](#) mohly být získány odpovídajícím způsobem.

(4) Teoretická výuka je ta část výuky, při níž se v programech uvedených v [odstavci 1](#) získávají vědomosti a profesionální dovednosti nezbytné pro plánování, poskytování a vyhodnocování zdravotní péče v příslušném oboru a pro činnosti s touto zdravotní péčí související.

(5) Praktické vyučování je ta část výuky, při níž se v programech uvedených v [odstavci 1](#) získávají v přímém a nepřímém kontaktu se zdravými a nemocnými jedinci dovednosti potřebné pro plánování, poskytování a vyhodnocování zdravotní péče v příslušném oboru na základě získaných vědomostí a dovedností. Studující se učí být členem týmu, být vedoucím týmu, poskytovat informace, edukovat a provádět zdravotní výchovu jednotlivců i skupin a přebírat odpovědnost za poskytovanou zdravotní péči. Tato výuka probíhá ve zdravotnickém zařízení, a případně na dalších místech, pokud je to pro studium k získání způsobilosti k výkonu příslušného zdravotnického povolání stanoveno touto vyhláškou. Odpovědnost za organizaci a odbornou úroveň praktického vyučování nesou pověřené osoby, které splňují požadavky na výkon zdravotnického povolání,¹⁶⁾ popřípadě také pedagogického povolání podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ a jsou způsobilé k provádění činností,¹⁸⁾ které jsou obsahem praktického vyučování. Do praktického vyučování mohou být zapojeni i jiní odborníci. Studující se účastní výkonu činností na příslušném pracovišti tak, aby tyto činnosti přispívaly k jejich vzdělávání a umožnily jim naučit se přebírat odpovědnost za poskytovanou zdravotní péči. Za praktické vyučování se pro účely této vyhlášky považuje i výuka na pracovištích škol nebo školských zařízeních určených pro praktické vyučování (dále jen "školní laboratoř"), pokud odpovídá náplni příslušného oboru; to neplatí pro praktické vyučování v programech, jejichž absolvováním se získává odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky. Za úroveň praktického vyučování ve školních laboratořích mohou odpovídat i jiní než zdravotničtí pracovníci.

(6) Praktické vyučování je ukončeno ohodnocením praktických dovedností.

(7) Délka praktického vyučování v jiné než denní nebo prezenční formě studia (dále jen "prezenční forma studia") může být zkrácena pouze o dobu doloženého praktického vyučování absolvovaného při studiu v programech uvedených v [odstavci 1](#) pro přípravu příslušného nebo obdobného zdravotnického povolání, popřípadě o dobu výkonu příslušného nebo obdobného zdravotnického povolání, pokud dále není stanoveno jinak; musí však být zachován požadovaný obsah praktického vyučování.

Minimální požadavky na programy k získání odborné způsobilosti k výkonu povolání

§ 4

Všeobecná sestra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) probíhá v

a) prezenční formě studia se specificky odborným charakterem, které zahrnuje nejméně 3 roky studia a nejméně 4 600 hodin teoretické výuky a praktického vyučování, z toho je doba praktického vyučování nejméně 2 300 hodin a nejvýše 3 000 hodin, nebo

b) jiné než prezenční formě studia, jehož celková doba výuky není kratší, než je doba výuky podle písmene a), a v němž není dotčena úroveň vzdělání.

Studium lze vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému ve vysokoškolském vzdělávání

používaného v evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání (dále jen „kreditní systém vysokoškolského vzdělávání“).

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti z věd, které tvoří základ potřebný pro poskytování všeobecné ošetrovatelské péče, a která zahrnuje znalosti

1. z odborné latinské terminologie, anatomie, fyziologie, farmakologie, patologické fyziologie, patologie, mikrobiologie a epidemiologie, biofyziky, biochemie, genetiky, hematologie a transfuzního lékařství, klinické propedeutiky, základů radiační ochrany, ochrany veřejného zdraví včetně prevence nemocí, včasné diagnózy nemocí, o vztahu mezi zdravotním stavem, fyzickým a sociálním prostředím pacienta a o jeho chování, ze zdravotní výchovy, motivace a edukace ke zdravému životnímu stylu a základní znalosti o zdravotnických prostředcích a manipulaci s nimi,

2. v ošetrovatelství a klinických oborech, a to v historii, charakteru a etice ošetrovatelství, v obecných zásadách péče o zdraví, komunitní péči, ošetrovatelství ve vztahu k praktickému lékařství, zubnímu lékařství a dalším lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, ortopedii a traumatologii pohybového ústrojí, neurologii, pediatrii, péči o matku a novorozence, gynekologii, psychiatrii, onkologii a hematatoonkologii, otorinolaryngologii, oftalmologii, dermatovenerologii, infekčním lékařství, k péči o staré lidi a geriatrii, k paliativní péči, k intenzivní péči, léčebně rehabilitační péči a dietetice,

3. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech filozofie, sociologie, obecné psychologie, v psychologii zdraví a nemoci, vývojové psychologii, základech pedagogiky a edukace, právních předpisech ve vztahu k sociální problematice, základech ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu a praxe založené na důkazech, zajišťovanou pedagogickými pracovníky, kteří získali odbornou kvalifikaci v souladu se zákonem o pedagogických pracovnících, akademickými pracovníky anebo dalšími odborníky, kteří se mohou podílet na výuce v souladu se [zákonem o vysokých školách](#).

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v ošetrovatelství ve vztahu k praktickému lékařství, zubnímu lékařství a dalším lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, ortopedii a traumatologii pohybového ústrojí, neurologii, péči o děti a pediatrii, péči o matku a novorozence, gynekologii, psychiatrii, onkologii a hematatoonkologii, otorinolaryngologii, oftalmologii, dermatovenerologii, infekčnímu lékařství, k péči o seniory a geriatrii, paliativní péči, intenzivní péči a komunitní péči a dále dovednosti a znalosti umožňující podílet se na praktickém výcviku zdravotnických pracovníků a zkušenosti z práce s příslušníky jiných profesí ve zdravotnictví; tyto dovednosti se získávají pod přímým vedením kvalifikovaných všeobecných sester nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu. Praktické vyučování může, kromě míst uvedených v [§ 3 odst. 5](#), probíhat také ve vlastním sociálním prostředí pacienta a v zařízení sociálních služeb poskytujícím zdravotní péči.

§ 4a

Dětská sestra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dětské sestry se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 2 000 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti z oborů a věd, které tvoří základ potřebný pro poskytování ošetrovatelské péče a výchovy dětí všech věkových skupin, a která zahrnuje znalosti

1. z odborné latinské terminologie, anatomie, fyziologie, patologické fyziologie, patologie, mikrobiologie a epidemiologie, genetiky a prenatální diagnostiky, imunologie, základů biofyziky, biochemie, hematologie a transfuzního lékařství, toxikologie, klinické propedeutiky, farmakologie, včetně základních znalostí o zdravotnických prostředcích a manipulaci s nimi, základů radiační ochrany, ochrany a podpory veřejného zdraví včetně prevence nemocí, včasné diagnózy nemocí, o vztahu mezi zdravotním stavem, fyzickým a vlastním sociálním prostředím pacienta a o jeho chování, výchovy ke zdraví, zdravého životního stylu včetně prevence nemocí, úrazů a závislostí, výživy dítěte a dietetiky a léčebně rehabilitační péče,

2. v ošetrovatelství a klinických oborech, a to v historii, charakteru a etice ošetrovatelství, v obecných zásadách péče o zdraví, komunitní péči, ošetrovatelství ve vztahu k pediatrii, neonatologii a dalším lékařským oborům, zejména k dětské chirurgii, ortopedii a traumatologii pohybového ústrojí, dětské neurologii, dětské a dorostové psychiatrii, dětské gynekologii, dětské onkologii a hematatoonkologii, dětské otorinolaryngologii, oftalmologii, dětské dermatovenerologii, infekčnímu lékařství a zubnímu lékařství, v ošetrovatelské péči v dětských domovech pro děti do 3 let věku a při poskytování léčebně rehabilitační péče, v dětské paliativní péči, v intenzivní péči,

3. ze sociálních a dalších souvisejících oborů, a to ze základů filozofie, sociologie, obecné a vývojové psychologie, zdravotnické a sociální psychologie, základů pedagogiky, výchovné péče a edukace, sociálně-právní ochrany dítěte, ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu a praxe založené na důkazech,

zajišťovanou pedagogickými pracovníky, kteří získali odbornou kvalifikaci v souladu se [zákonem o pedagogických pracovnících](#), akademickými pracovníky nebo dalšími odborníky, kteří se mohou podílet na výuce v souladu se [zákonem o vysokých školách](#).

b) praktické vyučování poskytující dovednosti v ošetrovatelství ve vztahu k pediatrii a dalším lékařským oborům, zejména k péči o matku a novorozence, dětské chirurgii, ortopedii a traumatologii pohybového ústrojí, dětské a dorostové psychiatrii, dětské gynekologii, intenzivní péči o dítě, dětské paliativní a komunitní péči, zubnímu lékařství a dále dovednosti umožňující podílet se na výchovné péči o děti všech věkových skupin a praktickém výcviku zdravotnických pracovníků; tyto dovednosti se získávají pod přímým vedením kvalifikovaných dětských sester nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu. Praktické vyučování může, kromě míst uvedených v [§ 3 odst. 5](#), probíhat také ve vlastním sociálním prostředí pacienta a v zařízení sociálních služeb poskytujícím zdravotní péči.

Porodní asistentka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) probíhá v prezenční formě studia se specificky odborným charakterem, které zahrnuje nejméně 3 roky studia a nejméně 4 600 hodin teoretické výuky a praktického vyučování, z toho je doba praktického vyučování nejméně 1 800 hodin. Studium lze vyjádřit rovněž v odpovídajících kreditech kreditního systému vysokoškolského vzdělávání.

(3) Program uvedený v [odstavci 1](#) obsahuje teoretickou výuku a praktické vyučování. Praktické vyučování, kromě míst uvedených v [§ 3 odst. 5](#), může také probíhat ve vlastním sociálním prostředí žen a jejich rodin. Během praktického vyučování se studující účastní na činnosti poskytovatele zdravotních služeb. Studující musí být seznámeni s odpovědností spojenou s činností porodní asistentky.

(4) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti z věd, o které se opírá činnost porodní asistentky, a která zahrnuje znalosti

1. z odborné latinské terminologie, anatomie, fyziologie, lékařské genetiky, farmakologie a patologie se zaměřením na gynekologickou, porodnickou a neonatologickou problematiku, mikrobiologie a epidemiologie a biofyziky, biochemie, klinické propedeutiky a základů radiační ochrany, ochrany a podpory veřejného zdraví včetně prevence nemocí, o vztahu mezi zdravotním stavem, fyzickým a sociálním prostředím pacienta a o jeho chování, zdravotní výchovy a základní znalosti zdravotnických prostředků,
2. z porodní asistence a klinických oborů, a to zejména interního lékařství, chirurgie, zubního lékařství, gynekologie a porodnictví, embryologie, neonatologie a pediatrie, a to znalostí fyziologických procesů včetně možných patologií a technického vybavení používaného v porodnictví, analgezie, anestezie a resuscitace, ze základů fyzioterapie, výživy a dietetiky s ohledem na problematiku zdraví žen a novorozenců, sexuální výchovy a plánování rodičovství a paliativní péče,
3. ze sociálních a dalších souvisejících oborů, a to v základech filozofie, sociologie a obecné psychologie, zejména se zaměřením na psychologické a sociální souvislosti těhotenství, porodu, šestinedělí a péče o dítě, vývojovou psychologii a psychologii zdraví a nemoci, základů pedagogiky a edukace, sociálně-právní ochrany matky a dítěte, základů ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu, praxe založené na důkazech a,

b) praktické vyučování ve zdravotnických zařízeních, které zahrnuje

1. poradenství fyziologicky těhotným ženám včetně nejméně 100 prenatalních vyšetření, z toho sledování alespoň 3 žen po dobu celého těhotenství,
2. dohled nejméně u 40 žen s rizikovým těhotenstvím,
3. osobní vedení nejméně 40 fyziologických porodů, a to ve všech dobách porodních, včetně indikovaného provedení epiziotomie; není-li možné dosáhnout tohoto počtu, může být snížen na nejméně 30 porodů za podmínky dalších 20 asistencí u porodů,
4. asistenci alespoň u 10 patologických porodů a alespoň u jednoho porodu v poloze koncem pánevním; není-li to možné, musí být proveden nácvik simulací,
5. alespoň 10 kontrol porodních cest a ošetření porodních cest; šití hráze s drobným poraněním nebo s epiziotomií může být provedeno simulací, je-li to nezbytné,
6. poporodní ošetření a vyšetření alespoň u 100 rodiček a novorozenců v časném poporodním období,
7. dohled a péči o matku a novorozence v průběhu šestinedělí, vyšetření a edukaci alespoň u 100 šestinedělek a zdravých novorozenců, včetně laktčního poradenství,
8. dohled a péči o matku s novorozencem vyžadujícím zvláštní péči včetně nedonošeného a přenošeného novorozence, novorozence s nízkou porodní hmotností a patologického novorozence,
9. asistenci u resuscitace novorozence; není-li to možné, musí být proveden nácvik simulací,
10. péči o ženy v oblasti gynekologie, včetně paliativní péče,
11. základní ošetrovatelskou péči v interním lékařství a chirurgii,
12. komunitní péči, výchovu, edukaci a péči o ženu a její rodinu;

praktické vyučování k získání dovedností uvedených v bodech 1, 2, 7, 8, 10 nebo 12 lze zajistit také ve vlastním sociálním prostředí žen a jejich rodin podle [zákona o zdravotních službách](#).

(5) Praktické vyučování podle [odstavce 4 písm. b\)](#) probíhá pod přímým vedením zdravotnických pracovníků kvalifikovaných v oblasti porodní asistence nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků, oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, v zařízeních určených v programu uvedeném v [odstavci 1](#) a poskytuje zkušenosti ze spolupráce s dalšími zdravotnickými pracovníky.

§ 6

Ergoterapeut

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1600 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování ergoterapeutické péče, a to v anatomii, fyziologii, patologii a patofyziologii, kineziologii a základních znalostech zdravotnických prostředků,

2. ergoterapii a klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství, chirurgii a traumatologii, neurologii a psychiatrii, pediatrii, geriatrii, paliativní péči, ortopedii, protetice, úvodu do ergoterapie, teorii ergoterapie, diagnostických a léčebných ergoterapeutických postupech ve vztahu k psychosociálnímu, neurovývojovému a biomechanickému přístupu a ve vztahu k prostředí, v ergoterapii u mentálního postižení, ergoterapii v oborech pediatrie a geriatrie, ergoterapii při použití kompenzačních pomůcek, ergodiagnostice a pracovní rehabilitaci, v komunitní péči, rehabilitaci kognitivních poruch v ergoterapii a ve využití komunikačních technologií v ergoterapii,

3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech pedagogiky a edukace, speciální pedagogice, sociální rehabilitaci, ergonomii, psychologii, právních předpisech ve vztahu k sociální problematice, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v provádění ergoterapeutických výkonů, v komunitní péči, v základní metodice léčebné tělesné výchovy a léčebně rehabilitační péče, paliativní péči, vyšetřování motorických funkcí, základních komunikačních schopností a rozumových a dalších funkcí nutných pro poskytování ergoterapeutické péče a v hodnocení soběstačnosti. Praktické vyučování může, kromě míst uvedených v [§ 3 odst. 5](#), probíhat také ve vlastním sociálním prostředí pacienta a v zařízení sociálních služeb poskytujícím zdravotní péči.

§ 7

Radiologický asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1200 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v klinických radiologických oborech, a to v systémové, vývojové a topografické anatomii, patologii, fyziologii, biofyzice, matematice včetně matematické statistiky, fyzice,

2. ostatních klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství, chirurgii, farmakologii, použití zdravotnických prostředků, zejména zdravotnických přístrojů, v obecné ošetrovatelské péči a specifické ošetrovatelské péči při provádění radiologických výkonů,

3. odborných radiologických oborech, a to v radiologické fyzice, molekulární a klinické radiobiologii, radiační onkologii zahrnující metody plánování radioterapie, verifikační postupy a ozařovací techniky, v radiodiagnostice zahrnující radiologické i neradiologické statické a dynamické zobrazovací postupy (konvenční a digitální radiografie, výpočetní tomografie, skiaskopická vyšetření, ultrazvuková vyšetření, nukleární magnetická rezonance), v nukleární medicíně zahrnující zobrazovací i nezobrazovací vyšetřovací postupy a terapeutické aplikace otevřených zářičů, v radiologické technologii, rentgenové anatomii včetně anatomie příčných řezů, v radiační ochraně při lékařském ozáření včetně její optimalizace, analýzy rizik a kontroly dávek, v zabezpečování jakosti ve zdravotnických radiologických provozech, obecné bezpečnosti v radiologii,

4. dalších souvisejících oborech, a to v obecné psychologii a psychologii nemocných, základech pedagogiky a edukace, technických právních předpisech a normách a právních předpisech týkajících se ionizujícího záření, v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b) teoretickou výuku poskytující znalosti požadované pro získání zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu, 19)

c) praktické vyučování zahrnující

1. praktická cvičení v radiologické fyzice a dozimetrii, ve fyzikálních testech k zajištění jakosti radiologické technologie a diagnostických informací,

2. praktické vyučování, které probíhá ve zdravotnických zařízeních na pracovištích radiodiagnostiky, radiační onkologie a nukleární medicíny a které poskytuje dovednosti a znalosti v radiologických zobrazovacích postupech a projekčních technikách, v akvizici, zpracování a archivaci obrazových dat, v ozařovacích technikách, plánování radioterapie, její simulaci a verifikaci a v zobrazovacích a nezobrazovacích diagnostických metodách v oboru nukleární medicíny,

3. praktická cvičení poskytující dovednosti a znalosti v obecných ošetrovatelských postupech, zejména ve vztahu k internímu lékařství, chirurgii, pediatrii a intenzivní péči a ve specifických ošetrovatelských postupech používaných při radiologických výkonech;

tyto dovednosti se získávají pod odborným dohledem radiologických asistentů nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

§ 8

Zdravotní laborant

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu nebo akreditovaného vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1000 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování laboratorní zdravotní péče, a to v anatomii, fyziologii, patologii, biologii, biofyzice, fyzice, chemii, biochemii a základech radiační ochrany,

2. laboratorních a klinických oborech, a to v histologii a histologické technice, cytologii, genetice a molekulární biologii, hematologii a transfuzním lékařství, mikrobiologii, imunologii, epidemiologii, vyšetřovacích metodách v ochraně a podpoře veřejného zdraví, toxikologii, klinické biochemii, instrumentální analýze (analytická chemie), zdravotnických prostředcích, zejména v laboratorních zdravotnických přístrojích,

3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu, systému managementu jakosti v laboratoři,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v základních laboratorních postupech v souladu se zásadami správné laboratorní praxe včetně odběru biologického materiálu a znalosti preanalytického, analytického a postanalytického procesu v oborech histologie, cytologie, genetika a molekulární biologie, hematologie a transfuzní služba, mikrobiologie, imunologie, klinická biochemie včetně toxikologie, vyšetřovací metody v ochraně veřejného zdraví a epidemiologii; praktické vyučování probíhá zejména ve školních laboratořích; v každém uvedeném oboru praktické vyučování probíhá nejméně 5 dní ve zdravotnických zařízeních.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu nebo studiem v akreditovaném vzdělávacím programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 a 3](#).

§ 9

Zdravotně-sociální pracovník

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu nebo akreditovaného vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1000 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro sociální péči, a to ve filozofii, etice, psychologii, sociologii, základech speciální pedagogiky, sociální politice, právu pro sociální pracovníky,

2. sociální péči, a to v metodě a technice sociálního výzkumu, teorii a metodě sociální práce, problematice sociálních institucí, rizikových skupin a menšin, v sociálních aspektech zdraví a nemocech ve vztahu ke klinickým oborům,

3. oborech souvisejících s poskytováním zdravotní péče, a to v základech anatomie, fyziologie a patologie, v základech lékařských klinických oborů vnitřní lékařství, chirurgie, psychiatrie, pediatrie, geriatrie a sociální patologie, v základech ošetrovatelství, v komunitní péči, v léčebně rehabilitační péči, v základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v metodách sociální práce ve vztahu k řešení složitých sociálních situací pacientů vzniklých v souvislosti s onemocněním nebo zdravotním postižením; praktické vyučování probíhá ve zdravotnickém zařízení poskytovatele lůžkové péče, v zařízení sociálních služeb poskytujícím zdravotní péči, ve vlastním sociálním prostředí pacienta a správních úřadech v oblasti sociální péče.

(4) Vzdělávací program kurzu doplňuje vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 a 3](#).

§ 10

Optometrista

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 240 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v optometrii, a to v biologii a genetice, anatomii se zaměřením na anatomii oka, fyziologii se zaměřením na fyziologii oka, histologii, biochemii, mikrobiologii, imunologii, fyzice, patologii, farmakologii,

2. optometrii a optice a klinických oborech, a to v oftalmologii včetně oční farmakologie, v binokulárním vidění, nauce o refrakci, základech ortoptiky, ve zdravotnických prostředcích, a to ve speciálních kompenzačních pomůčkách, kontaktních čočkách a optických a oftalmologických zdravotnických přístrojích,

3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii, základech pedagogiky a edukace, ekonomice a vedení obchodu, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v optometrii, kontaktologii, při vyšetřování na oftalmologických přístrojích a při výrobě kontaktních pomůcek, kdy se studující jako součást týmu učí provádět poradenskou službu při výběru brýlových obrub a úpravách brýlových čoček, poradenskou službu v oblasti refrakčních vad včetně kontaktních čoček,

vyšetřovat zrakové funkce a provádět metrická vyšetření oka, určovat refrakční vadu, provádět korekce, aplikovat kontaktní čočky nebo speciální optické pomůcky a předepisovat je a vyšetřovat v oblasti předního segmentu oka pro potřeby korekce refrakčních vad.

§ 11

Ortoptista

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1600 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v ortoptice, a to v biologii a genetice, v anatomii zejména se zaměřením na anatomii oka, ve fyziologii zejména se zaměřením na fyziologii oka, v histologii, biochemii, mikrobiologii, imunologii, patologii, farmakologii, ve fyzice se zaměřením na optiku a optometrii,
2. ortoptice a klinických oborech, a to v oftalmologii, strabologii a neurooftalmologii, v ortoptice-pleoptice, ošetřovatelské péči o děti a ošetřovatelské péči v očním lékařství, ve zdravotnických prostředcích, a to ve speciálních kompenzačních pomůckách a oftalmologických zdravotnických přístrojích,
3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii, základech pedagogiky a edukace, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2; praktické vyučování probíhá ve zdravotnickém zařízení poskytovatele ambulantní nebo lůžkové péče o pacienty s poruchami zraku nebo ve školní laboratoři.

§ 12

Asistent ochrany a podpory veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se získává absolvováním

a) akreditovaného studijního programu podle [§ 13 odst. 1 písm. a\) zákona č. 96/2004 Sb.](#),

b) akreditovaného studijního programu podle [§ 13 odst. 1 písm. c\) zákona č. 96/2004 Sb.](#) a vzdělávacího programu kurzu, nebo

c) akreditovaného vzdělávacího programu podle [§ 13 odst. 1 písm. c\) zákona č. 96/2004 Sb.](#) a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Akreditovaný studijní program uvedený v [odstavci 1 písm. a\)](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1200 hodin.

(3) Akreditovaný studijní program uvedený v [odstavci 1 písm. b\)](#) a akreditovaný vzdělávací program uvedený v [odstavci 1 písm. c\)](#) mají každý standardní dobu studia nejméně 3 roky. Praktické vyučování v akreditovaném studijním programu a ve vzdělávacím programu kurzu nebo v akreditovaném vzdělávacím programu a ve vzdělávacím programu kurzu činí v součtu nejméně 1 200 hodin.

(4) Studium v akreditovaném studijním programu uvedeném v [odstavci 1 písm. a\)](#), akreditovaném studijním programu a ve vzdělávacím programu kurzu uvedeném v [odstavci 1 písm. b\)](#) nebo akreditovaném vzdělávacím programu a ve vzdělávacím programu kurzu uvedeném v [odstavci 1 písm. c\)](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. biologických a klinických oborech, které tvoří základ potřebný pro podporu a ochranu veřejného zdraví, a to v biologii, anatomii, fyziologii, patologii, histologii, biofyzice, chemii a biochemii, mikrobiologii, genetice, imunologii, základech klinických lékařských oborů, zejména infekčního lékařství, pracovního lékařství a nemocí z povolání, pediatrie, v základech radiační ochrany, zdravotnických prostředcích,
2. oborech podpory a ochrany veřejného zdraví, a to v epidemiologii infekčních a neinfekčních onemocnění a epidemiologické metodologii, v hygieně obecné a komunální včetně ochrany spotřebitele, v hygieně výživy včetně základů potravinářské mikrobiologie, potravinových technologií, nutriční toxikologie a výživového poradenství, v hygieně předmětů denního užívání, hygieně práce a pracovního lékařství včetně fyziologie práce, v hygieně dětí a mladistvých, metodách ochrany a podpory veřejného zdraví, tvorbě a řízení zdravotnických programů,
3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech demografie, základech sociologie a sociální psychologie včetně specifik skupin obyvatel, v základech pedagogiky a komunikace s veřejností, právních předpisech zejména ve vztahu k výkonu státního zdravotního dozoru a správního řízení v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví, v základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v ochraně a podpoře veřejného zdraví a v provádění státního zdravotního dozoru, v tvorbě a řízení zdravotnických programů v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví, v základních laboratorních metodách v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví, v získávání dat potřebných k vyhodnocování vlivu životních a pracovních podmínek na zdravotní stav populace, ve zjišťování a vyhodnocování zdravotních rizik v oblasti ochrany veřejného zdraví ve vztahu k životnímu a pracovnímu prostředí; praktické vyučování probíhá zejména ve školních laboratořích, ve zdravotních ústavech, Státním zdravotním ústavu a správních úřadech provádějících státní zdravotní dozor.

§ 13

Ortotik-protetik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1000 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v ortotice a protetice, a to v anatomii a fyziologii se zaměřením na pohybový systém, v biofyzice, chemii a biochemii, v patologické anatomii a fyziologii se zaměřením na pohybový systém, v základech biomechaniky, odborném kreslení,
2. ortotice, protetice a klinických oborech, a to v ortopedii a chirurgii, neurologii, rehabilitaci, pediatrii a předmětech poskytujících znalosti o stavbě, materiálech a technologických postupech používaných při navrhování, stavbě a opravách zdravotnických prostředků, a to ortoticko-protetických pomůcek,
3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, pedagogiky, ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti nezbytné pro navrhování, zhotovování a opravy ortoticko-protetických pomůcek; nejméně polovina doby praktického vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních nebo jiných ortoticko-protetických pracovištích.

§ 14

Nutriční terapeut

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1800 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování nutriční péče, a to v anatomii se zaměřením na trávicí systém, fyziologii se zaměřením na fyziologii výživy a metabolismus, patologii, patofyziologii se zaměřením na patofyziologii konkrétního onemocnění, v chemii, biochemii, potravinářské chemii, nauce o potravinách, technologii přípravy pokrmů, mikrobiologii, epidemiologii a hygieně, základech farmakologie,
2. nutričních oborech a oborech ochrany veřejného zdraví, a to v lékařské toxikologii, komunitní hygieně, epidemiologii infekčních a neinfekčních onemocnění ve vztahu k výživě, ve výživě zdravých jedinců různých věkových skupin včetně specifických nároků těhotných žen a zvláštností dětského a dorostového věku, ve výživě ve vztahu k tělesné zátěži (výživa sportovců), v komunitní péči, alternativní a netradiční formě výživy, ve výživovém poradenství, zdravotní výchově, ochraně a podpoře veřejného zdraví, ochraně spotřebitele, tvorbě a řízení zdravotnických programů, klinické dietologii, přípravě základních a speciálních druhů léčebné výživy s využitím zásad racionální výživy, zpracování výživové anamnézy, stanovení terapeutických plánů stravování individuálních klientů, hygienických aspektů zajištění výroby, přípravy, rozvozu, přepravy, značení a skladování pokrmů a jejich uvádění do oběhu, umělé výživě (enterální a parenterální),
3. klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství se zaměřením na metabolická onemocnění, v chirurgii, pediatrii, gynekologii, gerontologii, psychiatrii, infekčním lékařství, onkologii a základech ošetřovatelství,
4. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech sociologie a sociální psychologie, základech pedagogiky a edukace, v psychologii, právních předpisech ve vztahu k výkonu státního zdravotního dozoru, v základech ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v léčebné výživě ve vztahu ke klinickým oborům uvedeným v písmenu a) bodu 3, a to ve zjišťování nutričních potřeb pacientů, v hodnocení stavu výživy, ve zpracovávání jídelních plánů, ve volbě vhodných doplňků stravy, v přípravě a distribuci stravy, ve zdravotní výchově, v edukaci a poradenství; praktické vyučování probíhá ve zdravotnickém zařízení poskytovatele ambulantní a lůžkové péče, zejména na odděleních gerontologických, interních, dětských a v metabolických jednotkách, v edukačních centrech, v zařízení sociálních služeb a ve stravovacích provozech zejména ve zdravotnickém zařízení, zařízení sociálních služeb a v zařízení školního stravování, ve školních laboratořích a ve státních zdravotnických ústavech a správních úřadech provádějících státní zdravotní dozor; jeho součástí je účast na státním zdravotním dozoru v oblasti hygieny výživy v komunitní péči.

§ 15

Zubní technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika se získává absolvováním akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 2000 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče ve výrobě, v opravě a úpravě zdravotnických prostředků, a to zubních náhrad, ortodontických pomůcek a dalších stomatologických výrobků (dále jen "výroba zubních náhrad"), v anatomii, fyziologii, patologii zejména ve vztahu k orofaciálnímu systému, jeho anomáliím a onemocněním, v mikrobiologii, hygieně (prevence, zdravotní výchova), základech biomechaniky, odborném kreslení,
2. ve výrobě zubních náhrad a klinických oborech, a to v zubním lékařství a zubní protetice, a teoretickou výuku poskytující znalosti o stavbě, materiálech a technologických postupech používaných ve výrobě zubních náhrad,
3. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, pedagogiky, ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování, při němž se studující jako součást týmu zubní laboratoře a pracoviště zubního lékaře učí na základě získaných znalostí a dovedností zhotovovat, opravovat a upravovat zubní náhrady a ortodontické pomůcky s důrazem na správné technologické postupy; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních, zejména v zubních laboratořích a na pracovištích zubního lékařství.

§ 16

Dentální hygienistka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1500 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v dentální hygieně a zubní prevenci, a to v anatomii, fyziologii, patologii zejména ve vztahu k orofaciálnímu systému, jeho anomáliím a onemocněním, v chemii ve vztahu k používaným materiálům, v mikrobiologii a epidemiologii, v orální histologii, fyziologii výživy, farmakologii a základních znalostech zdravotnických prostředků,
2. dentální hygieně a klinických oborech, a to v základech zubního lékařství včetně preventivního zubního lékařství a parodontologie, v orální hygieně, dermatologii, základech vnitřního lékařství a pediatrie, základech zubní protetiky, v používání radiologických zařízení ve stomatologii včetně zhotovování snímků a ochrany proti ionizujícímu záření, v instrumentování v zubním lékařství, ve zdravotnických přístrojích užívaných v dentální hygieně,
3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, základech pedagogiky a edukace, základech ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v provádění výkonů spojených s odbornou ústní hygienou, v edukaci pacientů k moderním postupům ústní hygieny, v provádění zdravotní výchovy, v provádění výkonů zaměřených na ošetření iniciálních změn tvrdých zubních tkání a parodontu, na odstraňování faktorů lokálního dráždění v dutině ústní; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích, ve zdravotnických zařízeních, poskytovatele ambulantní nebo lůžkové péče v oboru zubní lékařství a poskytovatele ambulantní péče v oblasti dentální hygieny.

§ 17

Zdravotnický záchranář

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1800 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování neodkladné zdravotní péče a ošetrovatelské péče, a která zahrnuje znalosti z odborné latinské terminologie, anatomie, fyziologie, patologické fyziologie, patologie, epidemiologie a mikrobiologie, biofyziky, biochemie, hematologie a transfuzního lékařství, toxikologie, klinické propedeutiky, farmakologie, ze základních znalostí o zdravotnických prostředcích a manipulaci s nimi, základů radiologie včetně základů radiační ochrany, z ochrany a podpory veřejného zdraví včetně prevence nemocí a zdravotní výchovy,
2. ošetrovatelství, klinických oborech a dalších specifických oblastech souvisejících s poskytováním neodkladné péče, a to v urgentní a válečné medicíně, v poskytování přednemocniční neodkladné péče při mimořádných událostech a krizových situacích²⁰⁾, integrovaném záchranném systému, práci ve zdravotnickém operačním středisku, anesteziologii, resuscitaci a intenzivní péči, neodkladné péči při akutních a kritických stavech, v ošetrovatelství ve vztahu k praktickému lékařství, zubnímu lékařství a dalším lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, neurologii, pediatrii, gynekologii a porodnictví, psychiatrii včetně závislostí na návykových látkách, péči o staré lidi a geriatrii, k paliativní péči, komunitní péči, léčebně rehabilitační péči,
3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v obecné a vývojové psychologii, v psychologii zdraví a nemoci, základech právní problematiky v oblasti zdravotních a sociálních služeb, v telekomunikačních technologiích, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v přednemocniční neodkladné péči, v situacích charakteristických pro urgentní a válečnou medicínu, mimořádné události a krizové situace v součinnosti se složkami integrovaného záchranného systému, v instruktážích k poskytování laické první pomoci včetně instruktáží na dálku, v řídicích a navigačních dovednostech a dalších fyzických dovednostech nutných pro práci v záchranné zdravotnické službě a ošetřovatelství, a to především ve vztahu k praktickému lékařství, zubnímu lékařství, internímu lékařství, chirurgii, neurologii, pediatrii, gynekologii a porodnictví, psychiatrii včetně zvládání agresivního pacienta, péči o staré lidi a geriatrii, k paliativní péči, resuscitaci a intenzivní péči, komunitní péči, léčebně rehabilitační péči; praktické vyučování probíhá ve zdravotnickém zařízení poskytovatele zdravotních služeb poskytujícího zejména přednemocniční neodkladnou péči, akutní lůžkovou péči intenzivní, včetně péče na urgentním příjmu, dále ve zdravotnickém zařízení poskytovatele lůžkové péče v oboru interní lékařství, chirurgie a na pracovištích ostatních složek integrovaného záchranného systému.

§ 18

Farmaceutický asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta se získává absolvováním akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 700 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. v základních přírodovědných a lékařských oborech, které umožní pochopit vzájemné působení léčivé látky a živého organismu, a to v anatomii, fyziologii, patologii, chemii, mikrobiologii, farmaceutické botanice, analýze léčiv, základech radiální ochrany,
2. ve farmaceutických a klinických oborech, a to v chemii léčiv, farmakologii, přípravě léčivých přípravků, farmakognozi, kontrole léčivých přípravků, zdravotnických prostředcích,
3. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v přípravě a kontrole léčivých přípravků připravovaných na lékařské předpisy i do zásoby, ve výdeji léčivých přípravků, jejichž výdej není vázán na lékařský předpis, ve výdeji a prodeji zdravotnických prostředků; praktické vyučování probíhá zejména v lékárnách, školních laboratořích a v dalších zdravotnických zařízeních provádějících přípravu léčiv pod dohledem farmaceuta, farmaceutického asistenta, popřípadě specialisty v přípravě radiofarmak.

§ 19

Biomedicínský technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu nebo akreditovaného vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 600 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro výkon technického zdravotnického povolání, a to v základech anatomie, fyziologie a patologie,
2. technických oborech, a to ve zpracování signálů a obrazů (úvod do teorie zpracování signálů, analýza a interpretace biosignálů, biomedicínské senzory), ve zdravotnických přístrojích (základy elektronických obvodů, diagnostické zdravotnické přístroje, terapeutické zdravotnické přístroje, laboratorní zdravotnické přístroje, komplexy zdravotnických přístrojů, zobrazovací systémy v klinice), v informatice a kybernetice (základy statistiky v medicíně, počítačové podpory diagnostiky, telemedicína, informační systémy ve zdravotnictví, úvod do teorie simulace a modelování), elektrotechnických předmětech (matematika, fyzika, teoretická elektrotechnika, elektronika, elektrická měření, programování),
3. souvisejících oborech, a to v managementu zdravotnické techniky, v technických právních předpisech a normách platných ve zdravotnictví a v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních praktické vyučování probíhá nejméně 50 hodin na pracovištích používajících diagnostické zdravotnické přístroje, nejméně 30 hodin na pracovištích používajících terapeutické zdravotnické přístroje a nejméně 20 hodin na pracovištích používajících laboratorní zdravotnické přístroje.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu nebo v akreditovaném vzdělávacím programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 a 3](#).

zrušen

§ 20

Radiologický technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 300 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří dostatečný matematicko-fyzikální základ potřebný pro porozumění problematice radiologických zařízení a ionizujícího záření a jeho vlivu na organismus, a to v matematice (diferenciální a integrální počet, obyčejné diferenciální rovnice, soustavy lineárních algebraických rovnic, lineární zobrazení, matematická statistika, numerické metody), ve fyzice (mechanika, elektřina a magnetismus, fyzika pevných látek, základy fyzikálních měření), ve fyzice ionizujícího záření (vlastnosti atomu a atomových jader, interakce ionizujícího záření s látkou, radioaktivní přeměna, jaderné reakce), v informatice (základní hardware, kancelářský software, základy počítačových sítí, ukládání a zálohování dat, ochrana sítí a dat, komunikační, obrazové a archivační standardy, informační systémy ve zdravotnictví, statistické zpracování dat se zaměřením na data klinická a epidemiologická), v základech biologie, fyziologie z hlediska lékařského ozáření, v základech obecné anatomie, v rentgenové anatomii a anatomii příčných řezů,

2. radiologických oborech, a to v detekci a dozimetrii ionizujícího záření (veličiny a jednotky ionizujícího záření, teorie ionizace v dutině, plynové, scintilační a polovodičové detektory, termoluminiscenční filmové dozimetry), v radiologických zařízeních (zejména rentgenové diagnostické přístroje, digitální a klasické zobrazovací systémy, systémy pro zobrazování magnetickou rezonancí ultrazvukem, scintilační kamera, PET kamera, radionuklidový ozařovač, radioterapeutický simulátor, urychlovače nabitých částic, jaderný reaktor), ve fyzikálních a technických aspektech ionizujícího záření v radioterapii, v nukleární medicíně a v radiodiagnostice, intervenční radiologii, v radiační ochraně včetně radiační ochrany pacientů s ohledem na specifika v radiodiagnostice, v nukleární medicíně a radioterapii, v zajišťování jakosti v radiodiagnostice a intervenční radiologii při použití ionizujícího záření, v nukleární medicíně a radioterapii,

3. souvisejících oborech, a to v technických právních předpisech a právních předpisech týkajících se ionizujícího záření a v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b) teoretickou výuku poskytující znalosti požadované pro získání zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu, 19)

c) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve fyzikálním měření a práci s přístrojovou technikou, používání, údržbě, servisu a evidenci standardních radiologických zařízení a dalšího radiologického vybavení zdravotnických pracovišť v oborech radiodiagnostika, nukleární medicína a radioterapie; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních praktická výuka probíhá nejméně 150 hodin, a to pod vedením radiologického technika nebo radiologického fyzika.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 a 3](#).

§ 20a

Adiktolog

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky a nejméně 2400 hodin teoretického a praktického vyučování, z toho nejméně 350 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování adiktologické zdravotní péče, a to v anatomii, biologii člověka, chemii a biochemii, základech lékařské terminologie, zdravotnické informatice, fyziologii, základech klinické medicíny, etice, patologii a patologické fyziologii, klinické farmakologii, hygieně a epidemiologii, pediatrii, obecné a vývojové psychologii, metodologii adiktologického a epidemiologického výzkumu a v souvisejících klinických lékařských oborech,

2. adiktologii a klinické psychologii a základní znalosti v dalších s adiktologií souvisejících teoretických a klinických oborech, a to v duševním zdraví a životním stylu, základech psychologické a psychiatrické diagnostiky, základech sociologie a sociální psychologie, pedagogiky a speciální pedagogiky, sociální práci a politice, obecné a speciální psychiatrii a psychoterapii, opatřeních potlačujících užívání návykových látek, svépomocných nástrojů léčby alkoholiků, narkomanů, teorii koordinované péče, teorii poradenské práce, v problematice patologického hráčství a nezvládnutého užívání moderních komunikačních technologií, v kriminologii, drogové politice, primární drogové prevenci, v problematice zneužívání drog; systému léčebné adiktologické péče zejména v nízkoprahových službách, ambulantní a ústavní péči, terapeutických komunitách a následné péči; komunitní péči, klinické adiktologii, zejména v klinické psychofarmakologii návykových látek, etiologických a patogenetických aspektech užívání návykových látek, komplikacích poruch způsobených užíváním návykových látek a jejich léčby; substituční

léčbě, organizaci poskytování adiktologické péče v rámci zařízení poskytujících zdravotní služby nebo sociální služby a v rámci školských zařízení,
3. souvisejících oborech, a to v rehabilitaci, ergonomii, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu, a dále v základech práva,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti navazující na teoretické obory, a to zejména v oblasti úvodního rozhovoru a vedení diagnosticko-terapeutického rozhovoru, metod práce s týmem, metod práce s rodinami, ve včasné intervenci a krizové intervenci, nácviku koordinované péče, praxi primárně-preventivních programů, nácviku sociálně-právních dovedností a sociálně-psychologickém a poradenském výcviku; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociálních služeb systému léčebné adiktologické péče, zejména v zařízeních nízkoprahových služeb, ambulantní péče a substituční léčby, ústavní péče, následné péče, péče v terapeutických komunitách a ve vlastním sociálním prostředí jedinců.

§ 20b

Behaviorální analytik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání behaviorálního analytika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu. Akreditovaný studijní program má standardní dobu studia nejméně 5 let nebo nejméně 2 roky, navazuje-li na akreditovaný bakalářský studijní program.

(2) Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 420 hodin teoretické výuky a nejméně 1 800 hodin praktického vyučování.

(3) Studium ve vzdělávacím programu kurzu poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oblastech nebo metodách, které tvoří základ potřebný pro poskytování behaviorálně analytické péče, a to v konceptech a principech behaviorální analýzy, historii a vývoji behaviorálních teorií, základech experimentální analýzy chování a aplikované behaviorální analýze,

2. dalších, s behaviorální analýzou souvisejících metodách a technikách behaviorálně analytické diagnostiky pomocí funkčního hodnocení a funkční analýzy chování, měření chování, analýzy dat se zaměřením na topografii, frekvenci, trvání, latenci, intervaly výskytu a intenzitu chování, depistáží a sledování problémového chování, implementaci programů behaviorální změny včetně vytváření individuálních plánů učení, podmiňování a aplikace různých plánů posilování způsobů chování, behaviorálních intervencí u deficitů a excesů v chování a v oblasti etiky, profesního chování v behaviorální analýze,

3. souvisejících oblastech, a to v organizaci poskytování behaviorálně analytické péče v rámci zdravotní a sociální péče, v základech metodologie vědeckého výzkumu a praxe založené na důkazech, základech právní problematiky poskytované behaviorálně analytické péče a v oblasti zdravotních a sociálních služeb a školství,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti navazující na teoretické vědomosti, a to zejména v oblasti přímého pozorování behaviorálního analytika při implementaci behaviorálního programu, provádění behaviorálně analytického hodnocení, diagnostiky a diferenciální diagnostiky chování, přípravy, implementace a systematického hodnocení behaviorálních programů zaměřených na učení nových dovedností a redukci problémového chování, provádění behaviorálně analytické terapie, rehabilitace a reedukace chování, dodržování etických a profesních standardů v behaviorální analýze, vedení organizované reflexe a zdravotnické dokumentace, spolupráce v multidisciplinárním týmu i s rodinou; praktické vyučování probíhá pod přímým vedením kvalifikovaných behaviorálních analytiků nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu zejména u poskytovatele zdravotních služeb, v zařízeních sociálních služeb a ve vlastním sociálním prostředí pacienta.

§ 20c

Praktická sestra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání praktické sestry se získává absolvováním školního vzdělávacího programu nebo vzdělávacího programu kurzu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1 200 hodin. Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 700 hodin teoretické výuky a nejméně 600 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. ve všeobecně vzdělávacích předmětech; to neplatí v případě vzdělávacího programu kurzu,

2. z věd, které tvoří základ potřebný pro poskytování všeobecné ošetrovatelské péče, která zahrnuje znalosti z odborné latinské terminologie, anatomie a fyziologie, z ochrany a podpory veřejného zdraví včetně prevence nemocí a zdravotní výchovy, z mikrobiologie a epidemiologie, biochemie, hematologie a transfuzního lékařství, klinické propedeutiky, farmakologie včetně základních znalostí o zdravotnických prostředcích a manipulaci s nimi a ze základů radiační ochrany,

3. v ošetrovatelství a klinických oborech, a to v teorii ošetrovatelství, ošetrovatelství ve vztahu k praktickému lékařství, zubnímu lékařství a dalším lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, neurologii, pediatrii, gynekologii, psychiatrii, péči o staré lidi a geriatřii, k paliativní péči, komunitní péči a léčebně rehabilitační péči,

4. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v obecné a vývojové psychologii, psychologii zdraví a nemoci a základech právní problematiky v oblasti zdravotních a sociálních služeb,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v ošetrovatelství ve vztahu k všeobecnému praktickému lékařství, zubnímu lékařství a dalším lékařským oborům, zejména k vnitřnímu lékařství, chirurgii, neurologii, pediatrii, gynekologii, péči o staré lidi a geriatřii, paliativní péči, komunitní péči, rehabilitační a fyzikální medicíně; tyto dovednosti se získávají pod přímým

vedením kvalifikovaných všeobecných sester, dětských sester, porodních asistentek nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu. Praktické vyučování může, kromě míst uvedených v [§ 3 odst. 5](#), probíhat také ve vlastním sociálním prostředí pacienta a v zařízení sociálních služeb poskytujícím zdravotní péči.

§ 21

Psycholog ve zdravotnictví a klinický psycholog

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu, který je prováděn vysokou školou. Akreditovaný studijní program má standardní dobu studia nejméně 5 let, z toho nejméně 100 hodin praktického vyučování.

(2) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a specializačního programu v oboru klinická psychologie. Akreditovaný studijní program a specializační program mají celkovou standardní dobu studia nejméně 10 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 400 hodin. Specializační program v oboru klinická psychologie doplňuje akreditovaný studijní program tak, aby byly splněny minimální požadavky podle [odstavce 3](#), a dále prohlubuje a rozšiřuje získané znalosti a dovednosti tak, aby absolvent studia byl schopen vykonávat povolání bez odborného dohledu.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavcích 1 a 2](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování psychologické zdravotní péče, a to v obecné psychologii, vývojové psychologii, metodologii psychologického výzkumu, základní orientaci v anatomii a fyziologii, psychofarmakologii a v souvisejících klinických lékařských oborech,

2. klinické psychologii a základní znalosti v dalších souvisejících psychologických oborech, a to v psychologické diagnostice (znalosti psychometrie a konstrukce testů, psychometrické parametry nejdůležitějších psychodiagnostických metod, metodologické aspekty psychodiagnostiky), v klinické vývojové psychologii (vývoj a růst z psychologického hlediska, jeho odchylky a poruchy, základní vývojové teorie), v psychopatologii (symptomatologie, syndromologie a nosologie psychických poruch, psychopatologie dětství, adolescence, dospělosti a stáří, rodinná interakce a duševní zdraví, poruchy manželského a rodinného soužití, speciální psychosexuální problematika), v psychoterapii (teoretické základy hlavních psychoterapeutických směrů, orientační znalost základních metod psychoterapie individuální, skupinové a rodinné u dospělých a dětí, základní metody krizové intervence), v psychologické problematice somatických onemocnění,

3. souvisejících oborech, a to v organizaci poskytování psychologické péče v rámci zdravotní a sociální péče a v rámci školských zařízení, ve filozofii, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující základní dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2, a to pod odborným dohledem klinického psychologa způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu; praktické vyučování probíhá zejména ve zdravotnických zařízeních, zařízeních sociálních služeb a ve vlastním sociálním prostředí jedinců.

§ 22

Logoped ve zdravotnictví a klinický logoped

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání logopeda ve zdravotnictví se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu logoped ve zdravotnictví, který je uskutečňován vysokou školou.

(2) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a specializačního programu.

(3) Akreditovaný studijní program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 400 hodin. Specializační program v oboru klinická logopedie má standardní dobu studia 3 roky a doplňuje akreditovaný studijní program tak, aby byly splněny minimální požadavky uvedené v [odstavci 4](#), a dále prohlubuje a rozšiřuje získané znalosti a dovednosti tak, aby absolvent studia byl schopen vykonávat povolání bez odborného dohledu.

(4) Studium v programech uvedených v [odstavcích 1 a 2](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování logopedické zdravotní péče, a to v pedagogice a speciální pedagogice, psychologii, anatomii, fyziologii a patologii se zaměřením na sluchové, hlasové a nervové ústrojí, základních znalostech zdravotnických prostředků, zejména sluchadel a elektroakustických diagnostických zdravotnických přístrojů a zdravotnických přístrojů pro diagnostiku a léčbu poruch polykání,

2. klinické logopedii a dalších souvisejících klinických oborech, a to v metodách a technikách logopedické diagnostiky, depistáží a dispenzarizací vad řeči a sluchu, vývojových a získaných poruchách řeči, poruchách řeči při psychiatrických onemocněních, poruchách hlasu a jejich reedukaci, typech sluchových vad a poruch, poruch polykání, reedukaci a edukaci sluchového postižení, logopedické intervenci u všech typů narušené komunikační schopnosti a poruch polykání v orofaryngeální oblasti včetně problematiky somatických onemocnění, v hlasové hygieně, základech souvisejících klinických oborů, zejména ve foniatrii, otorinolaryngologii, stomatochirurgii, pediatrii, psychiatrii včetně gerontopsychiatrie, v neurologii, geriatrii, rehabilitaci včetně fyzioterapie a ergoterapie a v posudkové činnosti v logopedii včetně pracovního uplatnění osob s vadami řeči, sluchu či kombinovanými vadami,

3. souvisejících oborech, a to v organizaci logopedické péče v rámci zdravotní a sociální péče a v rámci školských zařízení, psychologii, základech právní problematiky v oblasti sociální péče a školství, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve speciálních diagnostických metodách a technikách, v reedukačních, edukačních a rehabilitačních postupech při všech typech narušené komunikační schopnosti a poruch polykání v orofaryngeální oblasti včetně zvládnání technických dovedností, potřebných pro práci klinického logopeda (analýza zvukového záznamu komunikačních schopností klienta, praktické zacházení se sluchovou protetikou a s audiovizuálními a elektroakustickými přístroji využívanými při diagnostice i terapii); praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociálních služeb.

(5) Praktické vyučování, které je součástí specializačního programu, probíhá nejméně 36 měsíců na odborném logopedickém pracovišti pod odborným dohledem klinického logopeda, pokud dále není stanoveno jinak; z toho činí alespoň

a) 12 týdnů ve zdravotnickém zařízení poskytovatele zdravotních služeb poskytujícího logopedickou péči, a to pod přímým vedením klinického logopeda, z toho 2 týdny na pracovišti určeném akreditovaným zařízením a

b) 6 týdnů ve zdravotnickém zařízení poskytovatele lůžkové péče poskytujícího foniatrickou, otorinolaryngologickou, léčebně rehabilitační, geriatrickou, psychiatrickou nebo neurologickou péči, a to pod odborným dohledem klinického logopeda nebo lékaře příslušné specializace; toto praktické vyučování probíhá alespoň na čtyřech z uvedených pracovišť.

§ 22a

Zrakový terapeut

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Akreditovaný studijní program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 100 hodin. Vzdělávací program kurzu doplňuje akreditovaný studijní program tak, aby byly splněny minimální požadavky podle [odstavce 3](#).

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování oftalmopedické zdravotní péče, a to v pedagogice a speciální pedagogice, anatomii, fyziologii a patologii se zaměřením na zrakové ústrojí, a základní znalosti zdravotnických prostředků, zejména speciálních optických pomůcek a elektronických zvětšovacích pomůcek,

2. zrakové terapii, a to v metodách a technikách diagnostiky, depistáže a dispenzarizaci zrakových vad a poruch zrakových funkcí, edukaci a reedukaci zrakových funkcí, terapeutické intervenci u vrozených a získaných vad a poruch zrakových funkcí kojenců a dětí v preverbálním období, u všech věkových skupin osob s narušenou komunikační schopností, neslyšících, osob s onemocněním či poruchou centrálního nervového systému, s mentální retardací a obtížně vyšetřitelných. Dále v základech souvisejících klinických oborů, zejména v oftalmologii, optice, ortoptice a optometrii, pediatrii, psychiatrii včetně gerontopsychiatrie, neurologii, geriatrii, logopedii, rehabilitaci včetně fyzioterapie a ergoterapie, a v posudkové činnosti ve zrakové terapii včetně pracovního uplatnění osob s vadami zraku a kombinovanými vadami,

3. souvisejících oborech, a to v organizaci oftalmopedické péče v rámci zdravotnictví a sociálních služeb a v rámci školských zařízení, základech psychologie, pedagogiky a edukace, základech právní problematiky v oblasti sociálních a zdravotních služeb a školství, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti ve speciálních diagnostických metodách a technikách, v edukačních, reedukačních a rehabilitačních postupech u těžkých vrozených a získaných poruch zraku všech věkových skupin včetně zvládnání technických dovedností práce s diagnostickými pomůckami, se speciálními optickými a elektronickými pomůckami používanými v práci zrakového terapeuta, zejména aplikace diagnostické metody s ohledem na věk, mentální dovednosti, diagnózu, úroveň vývoje zraku a způsob komunikace; praktické zacházení s optickými a elektronickými pomůckami využívanými při diagnostice a terapii; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních, zařízeních sociálních služeb a ve školách nebo školských zařízeních.

§ 23

Fyzioterapeut a odborný fyzioterapeut

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním akreditovaného bakalářského studijního programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1 600 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 2](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování fyzioterapeutické péče, a to v biologii, anatomii, fyziologii, patologii a patofyziologii, biofyzice, biomechanice, kineziologii,

2. ve fyzioterapii, léčebné rehabilitaci a dalších klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství, chirurgii, traumatologii, gynekologii, neurologii, psychiatrii, pediatrii, geriatrii, ortopedii, protetice, rehabilitační propedeutice, fyzikální terapii, balneologii, ve vyšetřovacích, diagnostických a terapeutických postupech ve fyzioterapii v uvedených klinických oborech a v preventivní péči, v kineziologii, základech ergoterapie, v komunitní péči, zdravotní tělesné výchově, tělesné výchově a sportu zdravotně postižených,

3. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, pedagogiky a edukace, v základech speciální pedagogiky, v sociální a pracovní rehabilitaci, v sociálních právních předpisech, ergonomii, v základech informatiky, statistiky a

metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v provádění fyzioterapeutických postupů podle písmene a) bodu 2; praktické vyučování probíhá zejména ve zdravotnických zařízeních pod vedením fyzioterapeuta nebo v odůvodněných případech pod vedením lékaře se specializací v oboru rehabilitační a fyzikální medicína; součástí praktického vyučování je souvislá praxe nejméně 120 hodin v každém roce studia a sportovní aktivita pod vedením tělovýchovných odborníků nebo fyzioterapeutů.

(4) Specializovaná způsobilost k výkonu povolání odborného fyzioterapeuta se získává absolvováním

a) akreditovaného navazujícího zdravotnického magisterského studijního programu fyzioterapie, který má standardní dobu studia nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí 600 hodin, nebo

b) specializačního programu v oboru aplikovaná fyzioterapie, který má standardní dobu studia nejméně 1,5 roku, z toho praktické vyučování činí 480 hodin.

(5) Studium v programech uvedených v [odstavci 4](#) rozšiřuje znalosti a dovednosti podle [odstavce 3](#) a zaměřuje fyzioterapeuta na poskytování specializované fyzioterapeutické péče prostřednictvím nejméně jedné specializované metodiky nebo konceptu oboru fyzioterapie.

§ 24

Radiologický fyzik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia

a) v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 300 hodin,

b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program matematicko-fyzikálního zaměření nejméně 2 roky, z toho praktická výuka činí nejméně 300 hodin; požadavky na počet hodin praktické výuky a požadavky stanovené v [odstavci 3](#) mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího studia v akreditovaném bakalářském studijním programu.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří dostatečný matematicko-fyzikální základ potřebný pro porozumění problematice ionizujícího záření a jeho vlivu na organismus a problematice radiologických zařízení, a to v matematice (matematická analýza, lineární algebra, numerická matematika, rovnice matematické fyziky, matematická statistika a základy teorie pravděpodobnosti, metoda Monte Carlo), ve fyzice (mechanika, elektřina a magnetismus, termika a molekulová fyzika, termodynamika, statistická fyzika, vlnění, optika, atomová a jaderná fyzika, teoretická a kvantová fyzika, fyzika pevných látek), ve fyzice ionizujícího záření (zdroje ionizujícího záření, interakce ionizujícího záření s látkou, radioaktivní přeměna, jaderné reakce), v informatice (základní hardware, kancelářský software, základy počítačových sítí, ukládání a zálohování dat, ochrana sítí a dat, komunikační, obrazové a archivační standardy, informační systémy ve zdravotnictví, statistické zpracování dat se zaměřením na klinické a epidemiologické studie), v základech biologie a fyziologie z hlediska lékařského ozáření, v základech anatomie, rentgenové anatomie a anatomie příčných řezů,

2. radiologických oborech, a to v detekci, dozimetrii a metrologii ionizujícího záření (veličiny a jednotky ionizujícího záření, teorie ionizace v dutině, plynové, scintilační a polovodičové detektory, termoluminiscenční, filmové a další integrující dozimetrické metody, standardizace, kalibrace), v radiologických zařízeních a dalších zdravotnických přístrojích (zejména rentgenové diagnostické přístroje, digitální a klasické zobrazovací systémy, systémy pro zobrazování magnetickou rezonancí a ultrazvukem, scintilační kamera, PET kamera, radionuklidový ozařovač, radioterapeutický simulátor, urychlovače nabitých částic, jaderný reaktor), ve fyzikálních, technických a klinických aspektech ionizujícího záření v radioterapii, nukleární medicíně a radiodiagnostice a intervenční radiologii, v základech fyzikálních, technických a klinických aspektů neionizujícího záření v diagnostice a terapii, v systému zajišťování jakosti v radiodiagnostice, nukleární medicíně a radioterapii, radiobiologii a biologických účincích ionizujícího záření, radiační ochraně včetně radiační ochrany pacientů s ohledem na specifika v radiodiagnostice, nukleární medicíně a radioterapii, v používání, údržbě, servisu a evidenci radiologických zařízení včetně problematiky jejich klinického hodnocení a klinických zkoušek jejich nežádoucích účinků a analýzy rizik,

3. souvisejících oborech, a to v technických právních předpisech a normách platných ve zdravotnictví a právních předpisech týkajících se ionizujícího záření, v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b) teoretickou výuku poskytující znalosti požadované pro získání zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu, 19)

c) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve fyzikálním měření a práci s přístrojovou technikou v rozsahu nejméně 150 hodin, probíhající zejména ve školních laboratořích, dále obsahující odbornou praxi ve zdravotnických zařízeních zaměřenou na oblast radiodiagnostiky, nukleární medicíny a radioterapie pod vedením klinického radiologického fyzika v rozsahu nejméně 150 hodin a exkurze na pracoviště využívající neionizující záření k diagnostickým nebo terapeutickým účelům.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 a 3](#).

Odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia

a) v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 1 300 hodin,

b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program přírodovědného zaměření nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 300 hodin; požadavky na počet hodin praktického vyučování a požadavky stanovené v [odstavci 3](#) mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího studia v akreditovaném bakalářském studijním programu,

přítom celkový rozsah praktického vyučování v bakalářském a navazujícím magisterském studijním programu činí nejméně 1 300 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní laboratorní péče a přípravu léčivých přípravků, a to ve zdravotnické informatice, matematice, biofyzice, fyzice, chemii a biochemii, biologii, anatomii, fyziologii a patologii, základech radiační ochrany,

2. klinických laboratorních a souvisejících oborech, a to v lékařské mikrobiologii, cytologii a histologii, molekulární biologii a genetice, klinické imunologii a alergologii, epidemiologii, instrumentální analýze, klinické biochemii a toxikologii, klinické hematologii a transfuzním lékařství, embryologii a asistované reprodukci, laboratorních metodách v ochraně a podpoře veřejného zdraví, farmakologické propedeutice v oblasti přípravy radiofarmak, základech klinických lékařských oborů (zejména vnitřního lékařství, infekčního lékařství, intenzivní medicíny a pediatrie), ve zdravotnických prostředcích, zejména v laboratorních zdravotnických přístrojích, v zabezpečování systému kvality,

3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve výběru metod a provádění analýzy biologického materiálu a složek životního a pracovního prostředí včetně odběru vzorků, posuzování klinického významu laboratorních vyšetření a interpretace jejich výsledků, ve využití laboratorních zdravotnických přístrojů a instrumentální techniky, ve využití automatizace, statistických metod a výpočetní techniky a dodržování zásad správné laboratorní praxe; praktické vyučování probíhá zejména ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních, a to v oborech lékařská mikrobiologie, histologie, molekulární biologie a genetika, imunologie a alergologie, klinická biochemie včetně toxikologie, klinická hematologie a transfuzní lékařství, v ochraně veřejného zdraví; v každém uvedeném oboru musí nejméně 30 hodin probíhat formou praktického vyučování ve zdravotnických zařízeních.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 a 3](#), a to buď v laboratorních oborech, embryologii a asistované reprodukci nebo v přípravě léčivých přípravků.

Biomedicínský inženýr

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia

a) v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 100 hodin po získání úplného středního vzdělání,

b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program elektrotechnického zaměření nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 100 hodin; požadavky na počet hodin praktického vyučování a požadavky stanovené v [odstavci 3](#) mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího studia v akreditovaném bakalářském studijním programu.

(3) Pokud není základní elektrotechnické vzdělání, a to v matematice, fyzice, teoretické elektrotechnice, elektronice, elektrickém měření, teorii elektromagnetického pole a programování součástí předcházejícího studia v akreditovaném studijním programu nebo v akreditovaném vzdělávacím programu, je součástí studia podle [odstavce 2](#).

(4) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro výkon technického zdravotnického povolání, a to v základech anatomie, fyziologie a patologie, v definování systémů na biologických objektech, biofyzice, fyzikálních metodách v terapii,

2. technických oborech, a to ve zpracování signálů a obrazů (teorie signálů, číslicové zpracování signálů a obrazů, analýza a

interpretace biosignálů, biomedicínské senzory), ve zdravotnických přístrojích (teorie obvodů, diagnostické zdravotnické přístroje, terapeutické zdravotnické přístroje, laboratorní zdravotnické přístroje, komplexy zdravotnických přístrojů, teorie zobrazovacích systémů, zobrazovací systémy v klinice), v informatice a kybernetice (statistika v medicíně, počítačová podpora diagnostiky, telemedicína, informační systémy ve zdravotnictví, teorie simulace a modelování v medicíně),
3. souvisejících oborech, a to v technických právních předpisech a normách platných ve zdravotnictví, v managementu zdravotnické techniky, základech informatiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních probíhá nejméně 30 hodin na pracovištích používajících diagnostické zdravotnické přístroje, nejméně 20 hodin na pracovištích používajících terapeutické zdravotnické přístroje a nejméně 10 hodin na pracovištích používajících laboratorní zdravotnické přístroje.

(5) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 až 4](#).

§ 27

Odborný pracovník v ochraně a podpoře veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v [odstavci 1](#) mají celkovou standardní dobu studia

a) v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho nejméně 500 hodin praktického vyučování,

b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program pro přípravu asistentů ochrany a podpory veřejného zdraví nejméně 2 roky, z toho nejméně 500 hodin praktického vyučování; požadavky na počet hodin praktického vyučování a požadavky stanovené v [odstavci 3](#) mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího bakalářského studia.

(3) Studium v akreditovaných studijních programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. biologických a klinických oborech, oborech, které tvoří základ potřebný pro ochranu a podporu veřejného zdraví, a to v biologii, anatomii, fyziologii, patologii, histologii, fyzice a biofyzice, chemii a biochemii, mikrobiologii, genetice, imunologii, lékařské toxikologii, základech klinických lékařských oborů, zejména v základech infekčního lékařství a pediatrie, v základech radiační ochrany,

2. oborech podpory a ochrany veřejného zdraví, a to v epidemiologii infekčních a neinfekčních onemocnění a v epidemiologické metodologii, v hygieně obecné a komunální včetně ochrany spotřebitele, v hygieně výživy včetně základů potravinářské mikrobiologie, v potravních technologiích, nutriční toxikologii a výživovém poradenství, v hygieně předmětů denního užívání, v hygieně práce a pracovním lékařství včetně fyziologie práce, v hygieně dětí a mladistvých, v metodách podpory veřejného zdraví, tvorbě a řízení zdravotnických programů,

3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech ekologie, základech demografie, základech sociologie a sociální psychologie včetně specifik skupin obyvatel, základech pedagogiky a komunikace s veřejností, v právních předpisech zejména ve vztahu k výkonu státního zdravotního dozoru a správního řízení v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví, ve statistice, základech informatiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v ochraně a podpoře veřejného zdraví a v provádění státního zdravotního dozoru, v tvorbě, řízení a vyhodnocování zdravotnických programů v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví, v obě základních laboratorních metod v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví, získávání a interpretace dat potřebných k hodnocení vlivu životních a pracovních podmínek na zdravotní stav populace, ve zjišťování a vyhodnocování zdravotních rizik v oblasti ochrany veřejného zdraví ve vztahu k životnímu a pracovnímu prostředí; praktické vyučování probíhá zejména v laboratořích včetně školních laboratořích, zdravotních ústavech, Státním zdravotním ústavu a správních úřadech provádějících státní zdravotní dozor.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle [odstavců 2 a 3](#).

§ 28

Asistent behaviorálního analytika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta behaviorálního analytika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Akreditovaný studijní program má standardní dobu studia nejméně 3 roky.

(3) Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 300 hodin teoretické výuky a nejméně 1 200 hodin praktického vyučování.

(4) Studium ve vzdělávacím programu kurzu poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oblastech nebo metodách, které tvoří základ potřebný pro poskytování behaviorálně analytické péče, a to v konceptech a principech behaviorální analýzy, historii a vývoji behaviorálních teorií, základech experimentální analýzy chování a aplikované behaviorální analýze,
2. dalších, s behaviorální analýzou souvisejících metodách a technikách behaviorálně analytické diagnostiky pomocí funkčního hodnocení a funkční analýzy chování, měření chování, základech analýzy dat se zaměřením na topografii, frekvenci, trvání, latenci, intervaly výskytu a intenzitu chování, depistáží a sledování problémového chování, implementaci programů behaviorální změny včetně vytváření individuálních plánů učení, podmiňování a aplikace různých plánů posilování způsobů chování, behaviorálních intervencí u deficitů a excesů v chování, v základech etiky a profesního chování v behaviorální analýze,
3. souvisejících oblastech, a to v organizaci poskytování behaviorálně analytické péče v rámci zdravotní a sociální péče, v základech metodologie vědeckého výzkumu a praxe založené na důkazech, základech právní problematiky poskytované behaviorálně analytické péče a v oblasti zdravotních a sociálních služeb a školství,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti navazující na teoretické vědomosti, a to zejména v oblasti přímého pozorování behaviorálního analytika a asistenta behaviorálního analytika při implementaci behaviorálního programu, provádění základů behaviorálně analytického hodnocení a diagnostiky chování, přípravy, implementace behaviorálních programů zaměřených na učení nových dovedností a redukci problémového chování ve spolupráci s behaviorálním analytikem, provádění behaviorálně analytické terapie, rehabilitace a reedukace chování, dodržování etických a profesních standardů v behaviorální analýze, vedení organizované reflexe a zdravotnické dokumentace, spolupráce v multidisciplinárním týmu i s rodinou; praktické vyučování probíhá pod přímým vedením kvalifikovaných behaviorálních analytiků nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu zejména u poskytovatele zdravotních služeb, v zařízeních sociálních služeb a ve vlastním sociálním prostředí pacienta.

§ 28a

Behaviorální technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání behaviorálního technika se získává absolvováním školního vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 4 roky.

(3) Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 120 hodin praktického vyučování.

(4) Studium ve vzdělávacím programu kurzu poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oblastech nebo metodách, které tvoří základ potřebný pro poskytování behaviorálně analytické péče, a to v základech aplikované behaviorální analýzy pro asistenci při provádění základního behaviorálně analytického hodnocení, diagnostiky a asistenci při behaviorálně analytické terapii, rehabilitaci a reedukaci chování,
2. základní znalosti v dalších s behaviorální analýzou souvisejících metodách a technikách, a to v základech behaviorální analýzy dat se zaměřením na měření chování, základní metody a techniky behaviorální intervence, včetně podmiňování a aplikace různých plánů posilování způsobu chování, základů behaviorálních intervencí u deficitů a excesů v chování, v základech etiky a profesního chování v behaviorální analýze,
3. souvisejících oblastech, a to v organizaci poskytování behaviorálně analytické péče v rámci zdravotní a sociální péče, v základech praxe založené na důkazech a základech právní problematiky poskytované behaviorálně analytické péče a v oblasti zdravotních a sociálních služeb a školství,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti navazující na teoretické vědomosti, a to zejména v oblasti přímého pozorování behaviorálního analytika, asistenta behaviorálního analytika a behaviorálního technika při implementaci behaviorálního programu, účasti na přímé práci s klientem podle plánu stanoveného behaviorálním analytikem nebo asistentem behaviorálního analytika, včetně sběru dat a přípravě podkladů pro další hodnocení, asistence při navrhování plánů behaviorální intervence, při implementaci programů behaviorální změny včetně aplikace různých plánů posilování, asistence při behaviorálních intervencích u deficitů a excesů v chování, v etickém a profesním chování v behaviorální analýze, spolupráce v multidisciplinárním týmu i s rodinou; praktické vyučování probíhá pod přímým vedením kvalifikovaných behaviorálních analytiků nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu zejména u poskytovatele zdravotních služeb, v zařízeních sociálních služeb a ve vlastním sociálním prostředí pacienta.

§ 29

Laboratorní asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 900 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z matematiky a fyziky,
2. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování laboratorní zdravotní péče, a to v chemii a biochemii, biologii,

somatologii, patologii, v základech radiační ochrany,

3. v laboratorních a klinických oborech, a to v histologii a histologické technice, genetice, hematologii a transfuzní službě, mikrobiologii, imunologii, epidemiologii a vyšetřovacích metodách v ochraně veřejného zdraví, v klinické biochemii a toxikologii, zdravotnických prostředcích, zejména v laboratorních zdravotnických přístrojích, v základech systému managementu jakosti v laboratoři,

4. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v komunikaci, zdravotnické informatice a statistice,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v odběru biologického materiálu, v identifikaci vzorků biologického materiálu a hodnocení jejich kvality pro požadovaná laboratorní vyšetření, v základních laboratorních postupech v souladu se zásadami správné laboratorní praxe v oborech vyšetřovací metody v ochraně veřejného zdraví, histologie, hematologie, mikrobiologie, imunologie a klinická biochemie; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních probíhá nejméně 40 hodin v každém uvedeném oboru.

§ 30

Ortoticko-protetický technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 900 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z matematiky, fyziky a chemie,

2. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v ortotice a protetice, a to v somatologii se zaměřením na pohybový systém, v biofyzice, patologické anatomii a fyziologii se zaměřením na pohybový systém, v základech biomechaniky, v odborném kreslení,

3. v klinických oborech, a to v ortopedii, chirurgii, neurologii, rehabilitaci, pediatrii a předmětech poskytujících znalosti o stavbě, materiálech a technologických postupech používaných při navrhování, stavbě a opravách zdravotnických prostředků, a to ortoticko-protetických pomůcek,

4. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, základech ekonomie a v informačních technologiích,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti nezbytné pro navrhování, zhotovování a opravy ortoticko-protetických pomůcek; nejméně polovina doby praktického vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních nebo jiných ortoticko-protetických provozovnách pod vedením ortotiků-protetiků.

§ 31

Nutriční asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1300 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z matematiky, fyziky, biologie a chemie,

2. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování nutriční péče, a to v somatologii se zaměřením na trávicí systém, fyziologii výživy a metabolismu, v patologii, biochemii, potravinářské chemii, nauce o potravinách, technologii přípravy pokrmů, mikrobiologii, epidemiologii a hygieně, základech farmakologie,

3. v nutričních oborech, a to ve výživě zdravých jedinců různých věkových skupin včetně specifických nároků těhotných žen a zvláštností dětského a dorostového věku, v alternativních a netradičních formách výživy, v komunitní péči, ve výživovém poradenství, zdravotní výchově a podpoře veřejného zdraví ve vztahu k výživě, klinické dietologii, přípravě základních a speciálních druhů léčebné výživy s využitím zásad racionální výživy, ve zpracování výživové anamnézy, ve stanovení individuálních terapeutických plánů výživy, v hygienických a bezpečnostních aspektech zajištění přípravy i expedice stravy, v umělé enterální a parenterální výživě, v klinických lékařských oborech, zejména ve vnitřním lékařství a metabolických onemocněních, v chirurgii, pediatrii, gynekologii, gerontologii, psychiatrii, infekčním lékařství, onkologii a v základech ošetrovatelství,

4. v dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, ekonomie a informatiky,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v léčebné výživě ve vztahu ke klinickým oborům uvedeným v písmenu a) bodu 3, a to zjišťování nutričních potřeb pacientů, hodnocení stavu výživy, zpracovávání jídelních plánů, volbu vhodných výživových doplňků, přípravu a distribuci stravy, zdravotní výchovu, edukaci a poradenství; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních poskytovatele ambulantní a lůžkové péče, zejména na odděleních gerontologických, interních, dětských a v metabolických jednotkách, v edukačních centrech, dále v zařízeních sociálních služeb a ve stravovacích provozech zejména zdravotnických zařízení a zařízení sociálních služeb, ve školních laboratořích a ve státních zdravotnických ústavech a správních úřadech provádějících státní zdravotní dozor; jeho součástí je účast na státním zdravotním dozoru v oblasti hygieny

výživy v komunitní péči.

§ 32

Asistent zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1600 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodněvědných oborů, zejména z matematiky, fyziky, biologie a chemie,
2. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče ve výrobě zubních náhrad, a to v somatologii a patologii, zejména ve vztahu k orofaciálnímu systému, jeho anomáliím a onemocněním, v mikrobiologii, v prevenci a zdravotní výchově, v základech biomechaniky, v odborném kreslení,
3. ve výrobě zubních náhrad a klinických oborech, a to v zubním lékařství, zubní protetice a v předmětech poskytujících znalosti ze stavby, materiálů a technologických postupů používaných při výrobě zubních náhrad,
4. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech ekonomie, informačních technologiích,

b) praktické vyučování, při němž se studující jako člen týmu zubní laboratoře a pracoviště zubního lékaře učí na základě získaných vědomostí a dovedností zhotovovat a opravovat zubní náhrady a ortodontické pomůcky s důrazem na správné technologické postupy; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních, zejména v zubních laboratořích a na pracovištích zubního lékařství.

§ 33

zrušen

§ 34

Řidič vozidla zdravotnické záchranné služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) zahrnuje nejméně 320 hodin teoretické výuky a nejméně 280 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování přednemocniční neodkladné zdravotní péče, a to v základech somatologie, patologie, farmakologie, zdravotnických prostředků a toxikologie,
2. klinických oborech a dalších specifických oborech souvisejících s poskytováním neodkladné péče, a to v urgentních stavech a neodkladné ošetrovatelské a léčebné péči, zejména ve vnitřním lékařství, chirurgii, gynekologii a porodnictví, pediatrii, psychiatrii, zdravotnických a dalších přístrojích používaných v přednemocniční neodkladné péči, v integrovaném záchranném systému a medicíně katastrof,
3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii a komunikaci včetně řešení náročných životních situací, v základech pedagogiky, v informačních a telekomunikačních technologiích,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v neodkladné péči v situacích charakteristických pro urgentní medicínu i pro mimořádné události v součinnosti se složkami integrovaného záchranného systému včetně řídičských a navigačních dovedností a fyzických dovedností nutných pro práci v záchranné službě, v základní ošetrovatelské péči; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních poskytovatele zdravotních služeb poskytujícího přednemocniční neodkladnou péči, akutní lůžkovou péči intenzivní, včetně péče na urgentním příjmu, dále u poskytovatele lůžkové péče v oboru interní lékařství a chirurgie a na pracovištích ostatních složek integrovaného záchranného systému.

§ 35

Ošetrovatel

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetrovatele se získává absolvováním školního vzdělávacího programu nebo vzdělávacího programu kurzu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 700 hodin. Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 400 hodin teoretické výuky a nejméně 300 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled a jazykové a komunikační dovednosti,
2. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování ošetrovatelské péče, a to v základech somatologie, v klinické propedeutice včetně základních vyšetřovacích metod, v základech radiační ochrany,
3. v ošetrovatelství a klinických oborech, a to v teorii ošetrovatelství, všeobecné ošetrovatelské péči a ošetrovatelské péči ve vztahu zejména k internímu lékařství, k chirurgii, pediatrii, péči o matku a novorozence, k péči o staré lidi a geriatrii, k paliativní péči, ve výchovné péči a zaměstnávání nemocných, zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky,
4. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v poskytování ošetrovatelské péče v rámci ošetrovatelského týmu ve vztahu ke klinickým lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, péči o děti a pediatrii, geriatrii, paliativní péči a v integrované sociálně zaměřené ošetrovatelské péči. Praktické vyučování může, kromě míst uvedených v [§ 3 odst. 5](#), probíhat také v zařízení sociálních služeb poskytujícím zdravotní péči.

(4) Vzdělávací program kurzu nemusí obsahovat předměty uvedené v [odstavci 3 písm. a\)](#) bodu 1.

§ 36

Masér ve zdravotnictví a nevidomý a slabozraký masér ve zdravotnictví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra ve zdravotnictví se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu nebo školního vzdělávacího programu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1 200 hodin.

(3) Vzdělávací program kurzu uvedený v [odstavci 1](#) zahrnuje nejméně 250 hodin teoretické výuky a nejméně 250 hodin praktického vyučování.

(4) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro výkon povolání maséra, a to v základech somatologie se zaměřením na pohybový systém, v základech psychologie, v teorii masáží včetně jejich indikace a kontraindikace, ve fyzikální léčbě (aplikace tepla, zábalů a vodoléčebných procedur),

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti klasických masáží, postupů fyzikální léčby (aplikace tepla, zábalů a vodoléčebných procedur), rozeznávání stavů vylučujících masáže nebo postupy fyzikální léčby.

(5) Studium ve školním vzdělávacím programu nebo vzdělávacím programu kurzu v oboru nevidomý a slabozraký masér ve zdravotnictví odpovídá minimálním požadavkům stanoveným v [odstavcích 2 a 3 až 4](#); tento školní vzdělávací program nebo vzdělávací program kurzu neobsahuje fyzikální léčbu a praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v postupech fyzikální léčby.

§ 37

zrušen

§ 38

Zubní instrumentářka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky se získává absolvováním školního vzdělávacího programu nebo vzdělávacího programu kurzu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 800 hodin. Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 800 hodin teoretické výuky a nejméně 270 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programech uvedených v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti

1. ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodovědných oborů, zejména z fyziky a chemie,
2. v oborech, které poskytují základ potřebný pro asistování v zubní péči, a to v somatologii se zaměřením na orofaciální oblast, v zubním lékařství včetně preventivního a dětského, v instrumentování v zubním lékařství, ve farmakologii se zaměřením na zubní lékařství, ve zdravotnických prostředcích v zubním lékařství, v radiodiagnostice v zubním lékařství včetně základů radiační ochrany, v základech zubní protetiky a ortodontie,
3. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v instrumentování v zubním lékařství včetně preventivní zubní péče a zubní péče o děti, v péči o pomůcky a prostředí a ve vyvolávání rentgenových snímků.

(4) Vzdělávací program kurzu nemusí obsahovat předměty uvedené v [odstavci 3 písm. a\)](#) bodu 1.

§ 39

Řidič zdravotnické dopravní služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče zdravotnické dopravní služby se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) zahrnuje nejméně 70 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující základní znalosti v oborech, které tvoří základ pro poskytování zdravotní péče v dopravní službě, a to v základech somatologie, v základních zásadách poskytování přednemocniční neodkladné péče, v základních znalostech medicíny katastrof a integrovaného záchranného systému, v zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky, v informačních a telekomunikačních technologiích, v základech psychologie,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v přednemocniční neodkladné péči, v dopravě nemocných, raněných a biologického materiálu včetně řídičských a navigačních dovedností. Praktické vyučování může, kromě míst uvedených v [§ 3 odst. 5](#), probíhat ve školní laboratoři a na pracovišti zdravotnické dopravní služby.

§ 40

Autoptický laborant

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) zahrnuje nejméně 200 hodin teoretické výuky a nejméně 100 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v [odstavci 1](#) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující základní znalosti v oborech, které tvoří základ pro poskytování diagnostické péče na úseku patologie, a to v základech anatomie a patologie, v základních autoptických technikách, v přípravě fixačních roztoků, osteologické preparaci, v přípravě anatomických a muzeálních preparátů, balzamací, odběrech vzorků pro laboratorní vyšetření,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

§ 41

Sanitář

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v [odstavci 1](#) zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 80 hodin praktického vyučování. Studium v oboru uvedeném ve větě první poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v [§ 3](#) a dále obsahuje

a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro poskytování pomocných činností v rámci ošetřovatelské péče, diagnostické péče, lékárenské péče, léčebné rehabilitační péče a lázeňské léčebné rehabilitační péče, zdravotních služeb na úseku patologie a pomocných činností nutných pro jejich poskytování, a to v základech somatologie, ošetřovatelství, psychologie, v základech ochrany osob v prostředí se zdroji ionizujícího záření, v zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky, zdravotnickými prostředky a s tlakovými nádobami, v zásadách fyzikální léčby, v základních ergoterapeutických postupech, v přípravě léčivých přípravků, v druzích a zásadách dezinfekce a sterilizace, včetně předsterilizační přípravy, v základních autoptických technikách a v přípravě fixačních roztoků,

b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

§ 42

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Vzdělávací programy kurzů, které získaly souhlasné stanovisko Ministerstva zdravotnictví podle dosavadních právních předpisů, zůstávají v platnosti po dobu uvedenou v rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví, nejdéle však do 31. března 2006.21)

(2) Specializační programy, ve kterých bylo studium zahájeno podle dosavadních právních předpisů do 31. března 2006, budou dokončeny podle dosavadních specializačních programů.

(3) U školních vzdělávacích programů, rámcových vzdělávacích programů a akreditovaných vzdělávacích programů se postupuje podle zákona a zvláštního právního předpisu.22)

§ 43

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 2005.

Ministryně:

doc. MUDr. Emmerová, CSc. v. r.

Vybraná ustanovení novel

[Čl. II vyhlášky č. 129/2010 Sb.](#)

Přechodné ustanovení

Minimální požadavky na programy k získání způsobilosti k výkonu nelékařského povolání stanovené vyhláškou č. [39/2005 Sb.](#), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti [této vyhlášky](#), které byly akreditovány přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, nejsou touto vyhláškou dotčeny.

[Čl. II vyhlášky č. 470/2017 Sb.](#)

Přechodná ustanovení

1. Na programy k získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, které byly akreditovány přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, se vztahují minimální požadavky stanovené vyhláškou č. [39/2005 Sb.](#), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

2. Na programy k získání způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání, k nimž žadatel požádal o vydání souhlasného stanoviska pro účely akreditace podle [zákona o vysokých školách](#) nebo akreditace podle [školského zákona](#) přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, se vztahují minimální požadavky stanovené vyhláškou č. [39/2005 Sb.](#), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

---

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2005/36/ES](#) ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady [2013/55/EU](#) ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice [2005/36/EU](#) o uznání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. [1024/2012](#) o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2013/55/EU](#) ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice [2005/36/EU](#) o uznání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. [1024/2012](#) o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).

2) [§ 79 odst. 1 písm. e\) zákona č. 111/1998 Sb.](#), o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů ([zákon o vysokých školách](#)).

[Zákon č. 96/2004 Sb.](#), o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

3) [§ 3 písm. f\), § 12 odst. 3 písm. a\) a § 38 zákona č. 18/2004 Sb.](#), o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů ([zákon o uznávání odborné kvalifikace](#)).

4) [§ 2 písm. d\) a e\) zákona č. 96/2004 Sb.](#)

[§ 44 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.](#)

5) [§ 3 odst. 2, § 4 odst. 1 a § 5 zákona č. 561/2004 Sb.](#), o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání ([školský zákon](#)).

6) [§ 2 písm. f\), § 36, 38 a 39 zákona č. 96/2004 Sb.](#)

7) [§ 51 a 52 zákona č. 96/2004 Sb.](#)

8) [§ 56 a 57 zákona č. 96/2004 Sb.](#)

9) [§ 44 odst. 2 písm. e\) zákona č. 111/1998 Sb.](#)

10) [§ 2 zákona č. 123/2000 Sb.](#), o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. [130/2003 Sb.](#)

11) [§ 22 zákona č. 48/1997 Sb.](#), o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

12) Vyhláška č. [504/2000 Sb.](#), kterou se stanoví správná laboratorní praxe v oblasti léčiv.

13) Vyhláška č. [55/2011 Sb.](#), o činnostech zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění pozdějších předpisů.

14) [Zákon č. 561/2004 Sb.](#)

15) [§ 44 odst. 2 písm. d\) zákona č. 111/1998 Sb.](#)

16) [Zákon č. 96/2004 Sb.](#)

Zákon č. [95/2004 Sb.](#), o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

17) Zákon č. [563/2004 Sb.](#), o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů.

18) Zákon č. [96/2004 Sb.](#)

Zákon č. [95/2004 Sb.](#)

Vyhláška č. [424/2004 Sb.](#), kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků.

19) Zákon č. [263/2016 Sb.](#), atomový zákon, ve znění zákona č. [183/2017 Sb.](#).

20) [§ 1 zákona č. 239/2000 Sb.](#), o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

21) [§ 96 odst. 5 zákona č. 96/2004 Sb.](#)

22) [§ 97 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb.](#)

[§ 185 odst. 1 a 2 zákona č. 561/2004 Sb.](#)